

ДИМИТЪР БЕЖАНСКИ

ЧУДНИ РАБОТИ СТАВАТ ПО

БЕЛИЯ СВЯТ

Част 35 от „Живот втора употреба“

chitanka.info

Към градския транспорт има две изисквания — да е удобен и евтин.

Транспортът в нашия град отговаряше на тези изисквания с обратен знак — беше неудобен, но за сметка на това скъп. Ето защо хората предпочитаха да се водят предимно грatis. „Не стига, че се бълскаме като говеда — казваха си те — ами на всичко отгоре да дупчим и билети! Къде сте видели говедо да дупчи билет?“

И се возеха грatis.

По тази причина транспортната компания работеше на загуба. Нещо трябваше да се направи — или да подобри обслужването, или да се намали цената на билетите. Транспортната компания избра трети вариант — увеличи цената на билетите. С което се увеличили и загубите, защото се увеличили грatisчиите. Транспортната фирма реши да отвърне на удара. И то с два удара — отново увеличи цената на билетите, а паралелно — и броя на контрольорите.

Така загубите ѝ нараснаха още повече. Първо, защото на контрольорите трябваше да се плащат заплати, второ — защото грatisчиите се научиха да си правят фалшиви билети, и трето — защото пътниците взеха да бият контрольорите, така, че към тях трябваше да бъдат прикрепени бодигардове, на които също трябваше да се плащат заплати. И то по-високи от контролърските. А в крайните квартали на града, редом с обявите „Възстановявам стари капачки“, се появиха и обяви „Възстановявам стари билети“.

Транспортните шефове трябваше пак да измислят нещо. И измислиха. Вдигнаха още цената на билетите, назначиха още контрольори и още бодигардове и същевременно намалиха превозните средства.

Намаляването преследваше две цели. От една страна се спестяват шофьорски заплати, а от друга — на всяко превозно средство се падат повече бройки от наличния контрольорободигардски състав, което в крайна сметка трябваше да доведе до печалба.

Трябваше, но не доведе. При новите условия пътниците се научиха да правят вече и фалшиви карти, а съкратените превозни средства станаха толкова претъпкани, че никакъв контролен орган не можеше да се напъха в тях, а ако все пак успееше да се напъха, на следващата спирка биваше изхвърлян в насинено, нащипано и изподрано състояние.

Транспортната фирма закъса съвсем. Сред шефовете ѝ се запрокрадва идеята превозните средства да бъдат премахнати изцяло, а контрольоро-бодигардският екип да глобява пешеходците по улиците. В по-разширен вариант на проекта се предвижда глоби и по домовете. Тази идея обаче бе отхвърлена като крайно авангардна. Остана другата — най-старата и най-традиционната идея, а именно: да бъде организиран удобен и евтин градски транспорт.

Точно тази идея бе осъществена.

Но не в нашия град, а в друг.

И не в нашата държава, а в друга. Казват, че хората там пътували не само с билети, но и с удоволствие. И транспортните им фирмии печелели!

Чудни неща стават по белия свят.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.